

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 498. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640625552/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

dighed, der steg til hans Hjærte og gjorde ham til en anden end den, han til dette Øjeblik havde været.

-- Hvem er I? hviskede han og vidste knap af sine egne Ord og lyttede forundret til sin egen Stemme, -- saa fremmed klang den ham, som steg den fra en Afkrog i hans Inderste, der havde været stænget indtil denne Time.

Den blege, stille Kvinde saa endnu en Stund paa ham. Saa skiltes hendes Læber, og hendes Mund rødmede svagt.

-- Hvem søger du? spurgte hun, og hendes Stemme lød saa gennemsigtig skær, som gled den over en dugget Eng.

Men da fandt Prinsen sig selv igen og saa frejdigt og ungt paa hende.

-- Jeg søger Æventyrets Fe!

De store, sorte Øjne saa ind i Gløderne, og mens de stirrede i Ilden, spurgte den klare Stemme dæmpet:

-- Og hvorfor søger du Æventyrets Fe?

-- For at gøre hende til min!

-- Og hvad vil du vinde i hende?

-- Det højeste, som kan vindes, det aldrig overvundne Mod, den evige Ungdom, Smilet, som aldrig falmer, Snildet, som aldrig dør, den Lykke, der sidder Dværg og Trolde for højt, og som ler sig Sejren til og aldrig ender!

Atter saa de store Øjne paa ham, og det blege Ansigt var vendt imod ham.

-- Hvor du er lykkelig, sagde hun, du som tror saa blindt!

-- Du kender altsaa ikke Æventyrets Fe?

-- Jeg kender den Mund, som ler, fordi den blev træt af at klage.

-- Men Æventyrets Fe?

Da blev en hvid, kølig Haand rakt frem imod ham. Han saa paa den og saa i det samme, at hele denne blege Kvinde sad som klædt i Mørke.